

paa det indstændigste anbefale det høje Ting at vedtage de to her stillede Ændringer.

Harald Jensen: Jeg vilde ogsaa gerne lægge et godt Ord ind for de to Ændringsforslag under Nr. 11 og Nr. 14, navnlig da for Nr. 14. Det forekommer mig, at ganske almindelig god Klogskab byder, at denne Ændring bliver gennemført. Der staar i § 13, at Menighedsraadene skulle udfærdige Regler om Adgangen til at medtage Faner, men der er blevet talt en hel Del i disse Dage om Menighedsraadenes Sammensætning, og der er jo ingen Tvivl om, at det, som adskillige nu se som betryggende imod, at der kommer røde Faner paa Kirkegaardene, tværtimod kunde, naar Menighedsraadene blive sammensatte, som jeg tror de ville blive sammensatte mange Steder, vil bevirke det stik modsatte, at netop de røde Faner faa Adgang til Kirkegaardene, medens andre Faner blive holdte ude derfra. Den Fære løber man derved. Der er nu dannet saa mange forskellige Foreninger, og en af dem kaldes „Kristelig fælles Fagforening“, hvis Medlemmer staa som vore Modstandere, fordi de paa saa mange Omraader modarbejde os. Men hvis Menighedsraadene blive sammensatte i de store Byer, saaledes som jeg tror, det vil ske, saa at de væsentlig blive valgte af Socialdemokraterne og som Følge deraf komme til at bestaa af Socialdemokrater, vil det være et Spørgsmaal, om disse Faner maaske ikke komme til at lide under den Bestemmelse, som staar i § 13. Jeg tror det ganske vist ikke, saa man kan maaske godt løbe den Risiko, for vi ere mere tolerante end de Herrer fra Kirkens Side. Jeg vilde dog meget ønske, at den røde Fane skulde have Lov til at følge alle, som maatte ønske det. Jeg for mit Vedkommende har været med til at rejse en Masse af disse røde Faner rundt omkring i Landet, og det vilde derfor gøre mig meget ondt, hvis den ikke skulde følge mine kære eller min egen Baare, naar jeg skal i Jorden. Jeg vil derfor anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvillie og bede det overveje det nøje, thi saa vil det finde, at dette Forslag baade er retfærdigt og rimeligt.

Det var dog egentlig ikke derfor jeg bad om Ordet. Anledningen var, at jeg gerne vilde gøre et Spørgsmaal til den højtærede Kultusminister angaaende § 8, hvori der staar: „Enhver Sognebeoer

eller i Sognet hjemmehørende har Ret til at blive begravet paa Sognets Kirkegaard“. Jeg vil gerne spørge den højtærede Kultusminister, hvorledes dette skal fortolkes. Som Forholdene nu ere, eksisterer der en gammel Forordning fra 1685, og den Forordning staar nu som en Hindring for, at Folk kunne blive begravede om Søndagen i Købstæderne. I Kirkeritualet fra 1685 staar der, at i Købstæderne maa intet Lig begraves om Søndagen og andre Helligdage, medens det derimod maa ske paa Landet og i Kjøbenhavn. Følgen er den, at ude i Købstæderne, og navnlig i de store Købstæder, ske Begravelserne gerne paa Hverdagseftermiddage lige kort efter Middag. Dette lægger en stor Hindring i Vejen for Folk, der ville følge den afdøde til Graven. Det hindrer det borgerlige Livs Udfoldelse, idet det ofte bevirker, at en Fabrik eller en større Arbejdsstyrke maa standse sit Arbejde midt i en travl Tid, naar der foregaar en Begravelse, f. Eks. en Begravelse af en af Fabrikkens Funktionærer, idet denne Begravelse jo ikke kan foretages om Søndagen. Jeg vil spørge, om denne § 8 sikrer nogen Forandring i denne Retning, saa at Begravelser for Fremtiden kunne foregaa om Søndagen i Købstæderne lige saavel som i Kjøbenhavn og paa Landet. Hvis dette besvares benægtende, vil jeg tilade mig at spørge, om det er nødvendigt, at Præsten er til Stede om Søndagen paa Kirkegården, eller om Præsterne kunne forhindre, at der om Søndagen finder borgerlig Begravelse Sted paa Kirkegården. Det er ikke her Bekostningen, det drejer sig om, Hovedsagen er, at det kan ske om Søndagen, som er en Fridag, hvor enhver kan komme til at følge dem til Jorden, som han ønsker at følge. Hvis man altsaa træffer Aftale med Kirkebestyrelsen om Jord paa Kirkegården, mener jeg, at man burde være berettiget til at udføre borgerlige Begravelser om Søndagen, selv om der ingen Præst var at formaa til at komme til Stede.

I den By, hvor jeg hører hjemme, er der lagt stor Vægt paa denne Sag, idet denne Ordning generer i en ganske betydelig Grad. Fra samtlige Arbejdsgiver- og Arbejderforeninger, er der indkommet et Andragende til Ministeriet, det har været for i Kirkeraadet, og de Aarhus Præster have udtalt sig om det i lange vidtløftige Skrivelser, hvori de have modsat sig det, og de have faaet Ret i, at der ingen Begravelser maa foregaa om Søndagen. Det forekommer mig, at man, nu da vi ændre ved Reglerne om Brugen af